

ÖZEL TED EDİRNE KOLEJİ EDEBİYAT BÜLTENİ
MART 2022

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI
ÖĞRETMENİ
BANU BALCI

Öğrencilerimizle birinci dönemde başladığımız edebiyat bülteni serüvenimize ikinci dönemde de devam ediyoruz. Bu sayımızı 18 Mart Çanakkale Zaferi ve Şehitleri Anma Günü'ne özel olarak hazırladık.

Bülten içinde kullanılan tüm yazılar ve kapak tasarımı, tamamen öğrenci emeği ile hazırlanarak sizlere sunulmaktadır. Yeni sayımızı keyifle okumanızı diliyoruz. Bu sayıda emeği geçen 9. sınıf öğrencilerimiz; Barış Demir, Dağhan Arda Şenuz, Deniz Hacat, Enes Furkan Boyacı, Berra Güner, Başak Dila Kemerci, Özüm Öyküm Erdemir, İlkim Naz Hoşgör'e teşekkür ediyoruz.

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ

Tarih 18 Mart 1915. Düşman gemileri akın akın geliyor. Toplar patlıyor, Türk Askeri sığınaklarda, Anzaklar'ın attığı mermilerin kuvvetli sarsıntısı ile sığınak kafalarına çöküyor, yetmezmiş gibi bir de Avrupa İtilaflar'ı denizden taarruz ediyor. Sonra bir tane adam geliyor ve topluyor tüm orduyu. Diyor ki: Ben size savaşmayı değil, ölmeyi emrediyorum askerler! Üstelik kendisi de 30'lu yaşlarında sarışın bir yakışıklı, inanılmaz bir olgunluk sergiliyor, düşmana gözdağı veriyor. Adı mı? "MUSTAFA KEMAL" Felaketler ardı ardına gelirken bir de top taşıma aracı bozuluyor. Ama bu savaşa "Kahramanların Savaşı" derler ya... Savaştan kafasında bir tutam saç kalmamış, dışarıdan bakınca ince ve çelimsiz bir adam. O kim dersiniz? Seyit, Seyit Onbaşı! Alıyor sırtına 250 kilogramlık mermiyi. Hem de 1 değil, 2 değil, tam 3 defa sırtlanıyor o dev mermiyi. Askerler bile kaskatı kesilmiş, rüzgâr bile esmemiş o sahnenin büyüüne kapılıp... Seyit Onbaşı batan Ocean gemisine dönüyor, 80 bin düşman askerine diyor ki: BİZ BURADAYIZ! İşte böyle bir zafer Çanakkale Zaferi. Bunlar sadece kahramanlardan iki tanesi, eğer hepsini anlatmaya kalkışsak kitaplara sığmaz, tüm sayfalara dolup taşar. Ölürüm de vatanıma düşman ayağı bastırmam diyen ve bunun uğruna can veren yüz binlerce TÜRK askeri. Neredeyse hiçbiri dönemedi o savaştan sonra evine, ailelerinin gözleri hem kanlı hem de yaşlı... Belki göremediler bile kazandıklarını, göremediler. Türkiye'nin hala Türkler'in elinde olduğunu göremediler, uğruna savaştıkları şeyin sonucunu göremediler. Ama tek gerçek, düşman teker teker atıldı memleketten, düşmanlar elleri boş bir şekilde eve döndü. Ancak o sırada Çanakkale'nin her bir karış toprağı kan içinde, geceleri ay ve yıldız vuruyor yerdeki kan gölüne. Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır; toprak, eğer uğrunda ölen varsa vatandır. Türkler o gün çok güzel bir ders veriyordu dünyaya: TÜRKLER TEK, SİZ HEPİNİZ.

18 MART

Din, dil, ırk, yaş, cinsiyet fark etmeksizin herkesin birlik olduğu o gün... Umudunu yitirmiş olması beklenen bir milletin inancıyla kazandığı bir zafer günü... Anlatmanın mümkün olmadığı ancak yaşayarak anlanabilecek bir his olduğu su götürmez bir gerçek. Yıkılmakta olan bir devletin son zaferiyken, küllerinden doğan bir devletin kuruluşu... “Hasta Adam”ın kanının son damlasını ortaya koyduğu o gün; çıkar amaçlı güçlü hırsların, bağımsızlığını hedefleyen hasta güçleri yenemediğinin en büyük kanıtlarından biridir. Kanla yazılmış bir destanın, altın harflerle tarihe kazındığı altın bir tarihtir. Çünkü ellerinde hiçbir şey olmayan bir milletin kalpleriyle kazandığı bir zaferdir.

Ben Kara Fatma, ben Nene Hatun, ben Mehmet, ben Osman, ben Mustafa Kemal, ben biz, ben hepimiz... Herkesin yaşadığı bambaşka hayatların bir olması sayesinde “Çanakkale Geçilmez” diyerek şehit olan kutsal bir neslin kutsal ve asil torunlarıyız bizler. Boğaz’dan geçilmesin diye boğazından tek bir lokma geçirmeyen atalarımızın torunlarıyız bizler. Bu kutsal mücadelede verilen 250.000 canın sayesinde yaşayan Türk milleti bizler. Gidenin “görüşürüz” derken görüşmeyeceğini bile bile arkasına bakmaması sayesinde önümüze, geleceğimize bakabiliyoruz şu anda.

18 Mart...

Şehitlerimiz haklıydı. Çanakkale geçilmezdi! Evlatlarını son bir kez koklayıp giden analar, ardında ailesini, hayatını bırakan gençler olduğu sürece Çanakkale geçilmezdi, geçilemezdi!

9-A ÖZÜM ÖYKÜM ERDEMİR ve İLKİM NAZ HOŞGÖR

ÇANAKKALE'Yİ VERMEYİZ

Vatanını canı pahasına korumuş, tüm milletlerden sakınmış, kanını bu topraklar uğruna dökmüş olan ninelerimizin, dedelerimizin zaferidir Çanakkale. Çanakkale sadece bir şehir değildir. Atalarımızın küllerinden yeniden doğduğu toprakların ismidir aslında. Ülkemize göz koyan düşmanlara karşı koyduğumuz yerdir. Aynı zamanda Çanakkale bölgesini bir güle benzetebiliriz. Nasıl ki güle sahip olabilmek için dikenlerinin elimize batmasını göze alıyorsak vatanımız uğruna gazi olmayı hatta ölmeyi bile göze alırız.

19 Şubat 1915'ten 18 Mart 1915'e kadar sürmüştür bu vatan, toprak, can, kan mücadelesi. "Hasta Adam" diye adlandırılan Osmanlı Devleti ve "Üzerinde Güneş Batmayan İmparatorluk" olarak isimlendirilen İngiltere İmparatorluğuydu taraflar. Ama kimse bilmiyordu ki bu "Hasta Adam" tarihe ismini yazdıracak, koskoca İngiltere İmparatorluğunu ağır bir yenilgiye uğratacak. Zorlu savaş sürecine gelince..."Hasta Adam"ın silahları, mermileri, donanmaları çok zayıftı ama inançları hiç olmadığı kadar güçlüydü. Osmanlı'nın yanında Almanya, İngiltere'nin ise yanında Fransa bulunuyordu. İngiltere ve Fransa Çanakkale'yi "İstanbul'un Kapısı" olarak görüyordu. Çünkü İstanbul stratejik öneme sahipti. Bu yüzden İtilaf Devletleri önce denizden denedi Çanakkale'yi geçmeyi. İtilaf devletleri güçlü donanmaları sayesinde emindi Osmanlı'yı mağlubiyete uğratacaklarından. Donanmalar göründü uzakta. Hatta ne uzağı sokuldular iyice. Bir yiğit, bir vatan sevdalısıydı o. Seyit Onbaşı! Gözü kara Seyit bir 250 kiloluk mermiye bir de yaklaşmakta olan düşmanlara baktı. Zaman yoktu. O anda vatan sevgisiyle dolu inancı sayesinde kaldırdı bu mermiyi. Götürdü, taşıdı ve namluya sürdü. Vurduğu geminin adı "Ocean"dı. Bu İngiliz gemisi denize daha doğrusu tarihin derinliklerine gömüldü. Bir diğer mücadele örneğimiz ise "Nusret Mayın" gemimizdir. Bu gemi sayesinde yerleştirilen mayınlar ile düşman asker gemilerini vurarak savaşın kaderini değiştirmiştir ki gemimize "En iyi mayın gemisi" ödülü verilmiştir. Çanakkale Savaşı'nda birçok acıklı olay yaşanmıştır aynı zamanda. Bir tanesi Ali Çavuş'un başından geçmiştir. Düşman askerleri tarafından ciddi derecede hasar aldı kolu. Bir askere söylediği sözler ise şöyle, "Şunu kesiver kumandanım!" Nasıl bir mücadele? Nasıl bir acı? Bir uzvunu, bir organını savaşta kaybetti Mehmetçik. Bir süre sonra ise "Canım vatana feda olsun!" diyerek veda etti. Vatan için canını vermek, her şeyini savaşta vermek derler ya hani. Bu durumun canlı örneğidir Ali Çavuş. Fedakar, vatansever, akıllara kazınmış Ali Çavuş! Ne büyük gurur! İşte daha nice mücadeleciler ruhla kazanıldı bu savaş. Biz bir asır önce umutla, kararlılıkla, cesaretle yazdık destanımızı.

Dediğim gibi Çanakkale sadece bir toprak parçası değildir. Bu vatani savunan gazilerimizin ve şehitlerimizin kanıyla ıslanan, birçok hayat hikayesini barındıran ve Türklüğün gücünü herkese gösterdiğimiz yerin ismidir. Çanakkale yıkılıştan yeniden doğuşa geçişin sembolüdür. Çanakkale'yi kimseye vermedik, vermeyeceğiz. Çanakkale'yi geçemediler, geçemeyecekler. Çünkü "ÇANAKKALE GEÇİLMEZ!"

ÇANAKKALE DENİZ ZAFERİ

I. Dünya Savaşı sürmekteyken Fransa, Birleşik Krallık ve kolonileri olan Avustralya ile Yeni Zelanda birliklerinden oluşan o zamana kadar kurulan en büyük donanma ordusuyla Çanakkale'ye kadar gelmişlerdi. Planları Çanakkale Boğazı'nı geçip İstanbul'u alarak Ruslara yardım götürmek ve Osmanlı'yı saf dışı bırakmaktı ama hesap edemedikleri bir şey vardı ki: Çanakkale geçilemez.

Osmanlı Ordusunun o zaman ki durumunu göz önüne alarak bakıldığında hiç kimse Osmanlı'nın buradan muzaffer çıkacağını beklemiyordu. İtilaf Devletleri bir günde Çanakkale'yi geçip İstanbul'a gireceklerinden emindiler. Fakat hakikat, hiç de sandıkları gibi olmadı. İlk başta Türk topçularının menzili dışındayken Ertuğrul, Seddülbahir, Orhaniye ve Kumkale Tabyalarını topa tuttular. Gemiler menzil içine girdikten sonra iki gemi hafif hasar aldığı için gemiler geri çekildi. Daha sonra daha fazla gemiyle boğazın ilk kısmı geçildi. Geçildikten sonra iki yandan hareketli obüs bataryalarının top ateşine maruz kaldılar. Bataryalar hareketli oldukları için onları vurmak oldukça zordu. Bu sırada Boğaz başında bulunan bataryalara birkaç yüz asker çıkarılmıştı ancak Türk askeri onlara güzel bir karşılık vererek geri çekilmelerini sağladı. Boğazın içine doğru daha da giren gemiler ana bataryaları top ateşine tuttu. 8 Mart gecesinde Nusret mayın gemisi karanlık liman civarında karaya paralel olacak şekilde 26 adet mayın döşedi. 18 Mart günü geldiğinde ise ana saldırı başladı. İrili ufaklı onlarca gemi bataryalara ateş etmeye başladı. Savaş devam ederken Hamidiye tabyasından ağır hasar alan Bouvet zırhlısı geri çekilmeye başladı lakin geri çekilirken Nusret'in döşediği mayınlardan birine denk geldi ve birkaç dakika sonra battı. Aynı şekilde Irresistable'da battı. Artık son kozunu oynamak zorunda kalan müttefikler, son bir atağa kalktı. Bu sırada kahraman Seyit Onbaşı'nın attığı top mermisinin isabet ettiği Ocean adlı gemi ağır bir şekilde hasar aldı ve gemi sancak tarafına doğru yatmaya başladı. Mürettebat geminin kontrolünü kaybettikten sonra bir mayına isabet edip battı. Artık kazanma ihtimallerinin olmadığını fark eden müttefikler geri çekilme kararı aldı.

Birçok can kaybı yaşandı. Gencecik fidanlar, vatani korumak uğruna Hakk'ın rahmetine kavuştu. Eğer onların bu kahramanca mücadelesi olmasaydı vatanımız ve biz şimdi burada olmazdık.

9-A DENİZ HACAT

ÇANAKKALE SAVAŞI HAKKINDA...

1. Çanakkale Savaşı sürecinde bir metrekareye yaklaşık 6000 mermi düşmüştür. Ayrıca bu oran dünya savaş tarihinin en yüksek oranıdır.
2. Çanakkale Savaşı'nda erkeklerle birlikte kadın piyadeler ve keskin nişancı kadınlar da mücadele etmişlerdir.
3. İngilizler daha savaş başlamadan Seddülbahir'i bombalamıştır. Bu bombalama sonucu 86 askerimiz şehit olmuştur.
4. İngilizler 18 Mart yenilgisinin sebebi olarak mayın taramacılarını görmüşlerdir ve hepsini kurşuna dizmişlerdir.
5. Mustafa Kemal Atatürk Anafartalar'da yaralanmıştır. Ancak kalbinin üstünde bulunan cep saatinin kurşunu yavaşlatması sayesinde hayata tutunmuştur.
6. Reşit Paşa Vapuru'nda Çanakkale Savaşı'na katılan ilk Türk hemşire Safiye Hüseyin'dir.
7. Çanakkale Savaşı'nda öğrencilerin askere alınmasından dolayı Tıbbiye, 1915 yılında eğitime 1 yıl ara vermiştir.
8. “Dur yolcu! Bilmeden gelip bastığın bu toprak, bir devrin battığı yerdir” yazısı Kurtuluş Savaşı için yazılmasına rağmen, Çanakkale Savaşı ile özdeşleştirilmiştir.
9. Topçu Müstecip Onbaşı tarafından vurulan ve karaya oturarak içindeki düşmanlarla beraber ele geçirilen Turkuaz adlı Fransız denizaltısı savaşa katılan 4 denizaltısından biridir.
10. Seyit Onbaşı, Çanakkale Savaşı'nda 3 tane 250'şer kiloluk mermiyi sırtında taşıyarak topa yerleştirmiştir.
11. Çanakkale Savaşı'nda yaklaşık 200.000 Osmanlı askeri ve 100.000 Anzak askeri hayatını kaybetti.
12. Çanakkale Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu ve İtilaf Devletleri yer almıştır.
13. Savaşta şehit düşen askerlerin yaş aralığı 15-42 idi.
14. Şehit düşen 2 bin 500 askerin göğsünden, içinde kesilmiş saç tutamları olan oyalı mendiller çıktı. Belli ki eşinin, nişanlısının, sevdiğinin veya çocuğunun saçlarıydı bunlar... Göğsünde o mendilleri taşıyarak çarpışan ve şehit düşen askerlerimiz yine göğüslerinde oyalı mendilleriyle defnedildiler.

Savaşın şiddetine bir de Mustafa Kemal'in şu sözleriyle bakalım:

“Bomba sırtı vakasını anlatmadan geçemeyeceğim. Siperler arasında mesafe 8 metre, yani ölüm muhakkak... Birinci siperdekiler, hiçbiri kurtulmamacasına kâmilten düşüyor. İkincidekiler onların yerine geçiyor. Fakat ne kadar gıpta edilecek bir itidal ve tevekkülle biliyor musunuz? Öleni görüyor, 3 dakikaya kadar öleceğini biliyor, hiç ufak bir korku ve endişe göstermiyor, sarsılmak yok. Okuma bilenlerin ellerinde Kur'an-ı Kerim, cennete gitmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler Kelime-i Şehadet getirerek yürüyorlar. Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren şayan-ı hayret ve tebrik bir misaldi. Emin olmalısınız ki, Çanakkale Savaşları'nı kazandıran bu yüksek ruhtur.”

Onlar mukaddes vatan toprakları için canlarını seve seve vermişler, Çanakkale Savaşları'nın kaderini değiştirmişlerdir. Burada geçen her saniye, kullanılan her an, ölen her nefer, Türk vatan ve milletinin mukadderatını çizmiştir. Kara savaşlarına katılan ilk birlik olan 57. Alay, vatan sevgisinin ne olduğunu insanlığa göstermiştir. Bu kahraman Alayı hayranlık, minnet ve rahmetle anıyorum.

Hazırlayan: 9-A BARIŞ DEMİR